

Bilo je seveda še mnogo drugih zanimivih, dobrih, včasih tudi manj dobrih dogodkov. Eden, ki se je sicer dogodil malo pred mojim prvim predsedniškim mandatom, mi je še posebej ostal v spominu. Ko smo se pripravljali na 60. obletnico našega društva, smo se med številnimi in odmevnimi projekti odločili, da si namesto starega znaka, ki je nekoliko spominjal na Koteksovo kožo, omislimo novega. Nalogo sem, kot tajnik, od predsednika dr. Franceta Lebna prevzel sam. Moj predlog, da vzamemo za nov znak gotski portal nekdanjega rotovža, v katerem je imelo svoje prve prostore Muzejsko društvo Škofja Loka, je izvršni odbor potrdil. Stopil sem do arhitektke Bete Poljanšek Koman, s katero sva izpeljala že kar nekaj uspešnih oblikovalskih nalog. O osnutkih smo se na sejah pogovarjali in Beta nam je predstavila celostno grafično podobo, ki je vključevala nov znak v najrazličnejših variantah in barvah, primeren za žig, dopise, poštne ovojnice, mape, publikacije, darila ipd. Z arhitektko smo podpisali pogodbo in predsednik je po predaji elaborata podpisal še račun za dobro opravljeno avtoričino delo. Ko smo drugo leto odborniki na seji dobili na mizo zajetne Loške razglede, smo vsi kar nekaj časa molče prelistavali bogato vsebino dosežkov praznovanja našega jubileja. Pa se nenadoma oglasi predsednik Leben, ki je nejevoljno obračal zunanost zbornika, in s prstom, uperjenim na novi znak društva, čez čas z jeznim glasom dejal: »Kaj pa dela ta kobra tukaj?« Nastala je mučna tišina, saj si nismo znali razložiti tega vprašanja. Kar nekaj časa je trajalo, da se je naš predsednik sprijaznil s »kobro«.

*Alojzij Pavel Florjančič
(1999–2006)*

Zamorc s krono, Glagolite Chreina Paradish in še kaj

V izvršni odbor Muzejskega društva Škofja Loka (v nadaljevanju: MD) sem bil izvoljen 23. 10. 1995. Že pred tem sem se loteval nekaterih projektov s podarkom na Loki in njeni zgodovini. Največ sem se ukvarjal z rodoslovjem, vendar tega nikoli nisem poskusil uvrstiti med dejavnosti MD.

Težko bi po spominu navedel kaj več o moji vključenosti v loške dogodke. Nekaj jih je bilo povezanih z mojim štiriletnim vodenjem občinske skupščine, od leta 1990 do 1994. Zaradi lastnega zanimanja sem začel sistematično evidentirati kraje, ki so bili določen čas v zgodovini posest freisinske škofije, razvil se je obsežen projekt z naslovom Zamorc s krono. Ob tem smo strokovno utemeljili tudi loški grb in zastavo.

Ko je po svojem drugem (ali celo tretjem) mandatu Alojzij Pavel Florjančič iskal naslednika na mestu predsednika, so se vsi vprašani izmikali. Naposled sem pristal in bil 6. 3. 2006 izvoljen za predsednika, z njega pa odstopil na seji Izvršnega odbora MD, ki je bila 21. 5. 2007.

Loško MD sem imel za društvo nad društvi. Enačil sem ga z akademijo

znanosti na krajevni ravni, Loške razglede pa za loško enciklopedijo, saj česa podobnega nisem zaznal v nobenem drugem slovenskem kraju.

Ob nastopu mojega mandata je prišlo tudi do zamenjave vodstva loškega muzeja. Nova direktorica je odločila, da muzej ne more biti servis MD; pred tem je namreč muzejska administracija skrbela tudi za vsa birokratska opravila društva. Sam sem simbiozo MD, muzeja in občine primerjal s sveto trojico. MD je bil oče muzeja, občina pa sveti duh. Po novem se je sin odpovedal vsaki povezavi z očetom in MD je bil prisiljen iskati in poskrbeti za lastno infrastrukturo. Za vso evidenco, korespondenco smo morali najti nove, nadomestne rešitve. MD tudi pravega tajnika ni moglo dobiti, ena od kolegic v izvršnem odboru je prevzela samo vodenje zapisnikov sej.

Med svoje večje opravljene naloge uvrščam vključevanje Loškega pasijona v Europassion. Ko sem bil leta 2007 povabljen na generalno skupščino Europassiona, sem zaznal nezadovoljstvo med sodelavci v MD in tudi izven njega. Čeprav je moje prizadevanje pred tem vedno dobilo formalno podporo, sem svojo prisotnost na generalni skupščini še enkrat postavil na preizkušnjo. Od članov Izvršnega odbora sta me podprla samo dva, tudi podpore na občini ni bilo. To je bil zadosten razlog, da sem odpovedal prisotnost na generalni skupščini in na prvi naslednji seji Izvršnega odbora MD podal svoj odstop z mesta predsednika. Predsedovanje je prevzel podpredsednik Peter Pokorn, ki je odstopil na svoji prvi seji in s tem do konca mandata prepustil vodenje najstarejšemu kolegu mag. Tonetu Koširju.

Škofjeloški pasijon je bil vseeno sprejet v Europassion. Sam sem se od MD povsem oddaljil. Zamrli so moji načrti z dokončanjem projekta Zamorc s krono. Nekaj načrtov sem imel tudi z drugim svojim »trojčkom«: Glagolite, Chreina, Paradish. V zvezi s tem sem uspel organizirati mednarodni posvet. Med dvajsetimi referati je bil v Blaznikov zbornik uvrščen tudi moj – Freising v slovenskem spominu.

V svojem mandatu sem uredil in poenostavil člansko evidenco. Prizadeval sem si za posodabljanje klasičnega pisarniškega poslovanja in odpiranje dela MD s pomočjo spleta.

Nisem pa prekinil dela na področju lokalnega rodoslovja. Kot predsednik Slovenskega rodoslovnega društva (SRD) imam vpogled na rodoslovno pokritost Slovenije. Loka je prvak. Prav zato sem kot predsednik SRD v svojem zadnjem mandatu predlagal, da bi v Loki ustanovili osrednjo slovensko rodoslovno pisarno s knjižnico in arhivom. Pobuda je stara že dve leti. Pri tem sem naletel na načelno podporo, vendar žal kaže, da bo prej konec mojega zadnjega predsedovanja SRD in s tem bo tudi ta pobuda najbrž pozabljena.

Peter Hawlina
(2006–2007)